

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

[Υπόθεση C-756/21 ⁽¹⁾, International Protection Appeals Tribunal κ.λπ. (Επίθεση στο Πακιστάν)]

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου και της επικουρικής προστασίας – Οδηγία 2004/83/ΕΚ – Ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας – Άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος – Συνεργασία του κράτους μέλους με τον αιτούντα για την αξιολόγηση των συναφών στοιχείων της αιτήσεώς του – Περιεχόμενο – Γενική αξιοπιστία του αιτούντος – Άρθρο 4, παράγραφος 5, στοιχείο ε' – Κριτήρια αξιολόγησης – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2005/85/ΕΚ – Δέουσα εξέταση – Άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 3 – Δικαστικός έλεγχος – Άρθρο 39 – Περιεχόμενο – Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Εύλογη προθεσμία για την έκδοση αποφάσεως – Άρθρο 23, παράγραφος 2, και άρθρο 39, παράγραφος 4 – Συνέπειες ενδεχόμενης παραβάσεως)

(2023/C 286/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

κατά

International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Διατακτικό

1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους,

έχει την έννοια ότι:

— η προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη υποχρέωση συνεργασίας επιβάλλει στην αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει, αφενός, ακριβείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με τη γενική κατάσταση στη χώρα καταγωγής του αιτούντος άσυλο και διεθνή προστασία και, αφετέρου, ιατροδικαστική πραγματογνωμοσύνη για την ψυχική υγεία του αιτούντος, όταν υπάρχουν ενδείξεις για προβλήματα ψυχικής υγείας τα οποία ενδέχεται να οφείλονται σε τραυματικό γεγονός που συνέβη στη χώρα καταγωγής και όταν η διενέργεια μιας τέτοιας πραγματογνωμοσύνης είναι αναγκαία ή πρόσφορη για την αξιολόγηση των πραγματικών αναγκών διεθνούς προστασίας του αιτούντος, υπό την προϋπόθεση ότι ο τρόπος διενέργειας της εν λόγω πραγματογνωμοσύνης είναι σύμφωνος, μεταξύ άλλων, προς τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— η διαπίστωση, στο πλαίσιο της ασκήσεως προβλεπόμενου από το εθνικό δίκαιο δευτεροβάθμιου δικαστικού ελέγχου, παραβάσεως της υποχρέωσης συνεργασίας που προβλέπει η εν λόγω διάταξη δεν απαιτείται να επισύρει οπωσδήποτε, αφ' εαυτής, την εξαφάνιση της αποφάσεως περί απορρίψεως της προσφυγής που ασκήθηκε κατά αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε αίτηση διεθνούς προστασίας, δεδομένου ότι είναι δυνατόν να απαιτηθεί από τον αιτούντα διεθνή προστασία να αποδείξει ότι η απόφαση περί απορρίψεως της προσφυγής θα μπορούσε να είναι διαφορετική, αν δεν υφίστατο η εν λόγω παράβαση.

2) Το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, το άρθρο 23, παράγραφος 2, και το άρθρο 39, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, έχει την έννοια ότι:

— τα χρονικά διαστήματα που μεσολάβησαν μεταξύ, αφενός, της υποβολής της αιτήσεως ασύλου και, αφετέρου, της εκδόσεως των αποφάσεων της αποφαινόμενης αρχής και του αρμόδιου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από εθνικές νομοθετικές τροποποιήσεις που επήλθαν κατά τη διάρκεια των εν λόγω διαστημάτων και

- ο μη εύλογος χαρακτήρας κάποιου από τα εν λόγω χρονικά διαστήματα δεν δύναται, αφ' εαυτού και ελλείψει οποιασδήποτε ενδείξεως περί του ότι η υπερβολική διάρκεια της διοικητικής ή ένδικης διαδικασίας επηρέασε την επίλυση της διαφοράς, να δικαιολογήσει την εξαφάνιση της αποφάσεως του αρμόδιου πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

3) Το άρθρο 4, παράγραφος 5, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/83

έχει την έννοια ότι:

μια αναληθής δήλωση, που περιέχεται στην αρχική αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία ο αιτών άσυλο παρέσχε διευκρινίσεις και την οποία ανακάλεσε με την πρώτη δυνατή ευκαιρία, δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να εμποδίσει τη διαπίστωση της γενικής αξιοπιστίας του αιτούντος, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 472 της 12.12.2022.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2023 — TUIfly GmbH κατά Επιτροπής
(Υπόθεση C-763/21 P) (¹)**

(Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Μέτρα που έθεσε σε εφαρμογή η Δημοκρατία της Αυστρίας υπέρ του αερολιμένα της Klagenfurt, της Ryanair και των άλλων αεροπορικών εταιριών που χρησιμοποιούν τον εν λόγω αερολιμένα – Απόφαση κηρύσσουσα τα μέτρα ενίσχυσης εν μέρει ασύμβατα με την εσωτερική αγορά – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Ιδιώτης επενδυτής που δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Εκ των προτέρων ανάλυση της πρόσθετης αποδοτικότητας – Αποδοτικότητα του αερολιμένα σε βάθος χρόνου – Δυνατότητα εφαρμογής – Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ – Ενισχύσεις που προορίζονται να διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιοχών – Σχετικό κριτήριο για την αξιολόγηση της συμβατότητας με την εσωτερική αγορά – Αποδοτικότητα των νέων αεροπορικών συνδέσεων)

(2023/C 286/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: TUIfly GmbH (εκπρόσωποι: L. Giesberts, D και J. Westarp, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Blanck, A. Μπουχάγιαρ και J. Ringborg)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την TUIfly GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.